

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3728/2530

นาง ชิวเตียง หรือเตียง แซ่ตั้ง หรือแซ่เจียม กับพวก
บริษัท ไทยประสิทธิประกันภัย จำกัด

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 865

โรคต่อตาไม่ถือว่าเป็นอาการผิดปกติเกี่ยวกับตาที่มีอันตรายร้ายแรงถึงขนาดนอนดูไม่ได้ว่า ถ้า พ. ผู้เอาประกันชีวิตได้แจ้งเช่นนั้นแล้ว ผู้รับประกันชีวิตจะบอกปิดไม่รับประกันชีวิต หรือหากนายแพทย์ ผู้ตรวจสุขภาพได้พบเห็นอาการโรคต่อตาแล้วจะเรียกเบี้ยประกันให้สูงขึ้นแม้พ. ซึ่งได้เข้ารับการผ่าตัดต่อตาที่ โรงพยาบาลมาแล้ว ได้แถลงข้อเท็จจริงต่อนายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพว่าไม่เคยมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับตา ไม่เคยรับการรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะคนไข้มิฉะนั้นก็มิทำให้สัญญาประกันชีวิตตกเป็นโมฆียะ

พ. ได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัท ม. มาก่อนแล้ว แต่ไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบว่าจะเคย ได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อทำประกันชีวิตมาก่อน และบริษัท ม. ได้รับทำสัญญาประกันชีวิตกับ พ. ไม่ปรากฏว่า ถ้าพ. ได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัทม. แล้ว จำเลยจะไม่รับทำสัญญาประกันชีวิตกับ พ. อีก เหตุที่พ. ไม่แจ้งแก่นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบไม่ถือเป็นเหตุให้สัญญาประกันชีวิตตกเป็นโมฆียะ

พ. เคยเข้ารับการรักษายาบาลในฐานะคนไข้มิมีอาการเจ็บที่ชายโครงขวา แพทย์ตรวจ แล้ววินิจฉัยว่า อาจเป็นกล้ามเนื้ออักเสบ ซึ่งไม่อยู่ในรายการที่ต้องแถลงให้นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบ เมื่อนายแพทย์ผู้ตรวจรักษาและ พ. ต่างไม่ทราบว่าพ. ป่วยเป็นโรคมะเร็งในตับมาก่อนจึงฟังไม่ได้ว่าพ. ไม่เปิดเผย ข้อความจริงเกี่ยวกับโรคมะเร็งในตับซึ่งตนได้รู้มาก่อนอันจะเป็นเหตุให้จำเลยบอกปิดไม่ยอมทำสัญญาประกันชีวิต กรมธรรม์ประกันชีวิตที่จำเลยรับประกันชีวิต พ. จึงสมบูรณ์.

โจทก์ฟ้องว่า นายพัชระ แซ่เจียม ได้ทำสัญญาประกันชีวิตแบบตลอดชีวิตเป็นจำนวนเงิน 300,000 บาท ไว้กับจำเลย โจทก์ทั้งสองเป็นผู้รับประกันโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันชีวิต ต่อมานายพัชระตาย จำเลยไม่จ่ายเงินตามสัญญา ดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเป็นเงิน 5,400บาท ขอให้จำเลยชำระเงิน 305,400 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 9 ต่อปี

จำเลยให้การว่า นายพัชระแจ้งข้อความอันเป็นเท็จว่าไม่เคยเป็นโรคไม่เคยทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบุคคลอื่น หลังจากนั้นนายพัชระถึงแก่กรรมแล้วจำเลยจึงทราบความจริงว่านายพัชระเคยรับการผ่าตัด ต่อตา เคยปวดท้องบริเวณชายโครงขวาจนต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล และพี่น้องของนายพัชระ เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งและโรคตับแข็งหากจำเลยทราบความจริงจะไม่ยอมทำสัญญาประกันชีวิต สัญญาประกันชีวิตเป็นโมฆียะและจำเลยได้บอกกล่าวแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 305,400 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อย ละ 9 ต่อปีของต้นเงิน 300,000 บาท นับจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 300,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ เจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2524 จนกว่าจำเลยจะชำระให้โจทก์เสร็จสิ้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2524 นายพัชระ แซ่เจียม ได้ขอเอาประกันชีวิตแบบตรวจสุขภาพกับจำเลย และได้ทำค่าแถลงให้แก่นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพ ต่อมาวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2524 จำเลยได้ตกลงทำสัญญาประกันชีวิตนายพัชระ แซ่เจียม ไว้มีกำหนด 50 ปี จำนวนเงิน 300,000 บาทโดยทำกรมธรรม์ประกันชีวิตตามเอกสารหมายเลข ป.ล.7 ต่อมาวันที่ 2 กรกฎาคม 2524 นายพัชระ แซ่เจียม ถึงแก่ความตายด้วยโรคมะเร็งในตับ ก่อนทำสัญญาประกันชีวิต เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2518 นายพัชระได้เข้ารับการผ่าตัดต่อตาที่โรงพยาบาลศิริราชและเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2524 ถึงวันที่ 30 มกราคม 2524 นายพัชระได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลพญาไท กรุงเทพมหานคร นายแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษา วินิจฉัยโรคว่า อาการปวดท้องแถวชายโครงขวาของนายพัชระอาจจะเป็นกล้ามเนื้ออักเสบ ที่จำเลยฎีกาว่า นายพัชระผู้เอาประกันชีวิตได้แถลงข้อเท็จจริงต่อนายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพว่า ไม่เคยเป็นโรค หรือเคยไปปรึกษาหรือรับการรักษากับนายแพทย์เกี่ยวกับอาการหรือโรคเกี่ยวกับอวัยวะย่อยอาหาร อาหารไม่ย่อยบ่อยๆ เกี่ยวกับตับถุงน้ำดี ไม่เคยมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับตา ไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อทำประกันชีวิตไม่เคยรับการรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะคนไข้ในระหว่าง 5 ปีที่ผ่านมา เป็นการปกปิดความจริง และแถลงข้อความเท็จอันเป็นสาระสำคัญในการทำสัญญาประกันชีวิตกรมธรรม์ประกันชีวิตเป็นโมฆียะ จำเลยได้บอก ล้างแล้ว กรมธรรม์ประกันชีวิตตกเป็นโมฆะนั้น นายพัชระเคยเป็นโรคต่อตาและได้รับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลศิริราชเมื่อปี 2518 และไม่ได้แจ้งให้นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบเพื่อขอทำสัญญาประกันชีวิตเห็นว่า โรคต่อตาไม่ถือว่าเป็นอาการผิดปกติเกี่ยวกับตมที่มีอันตรายร้ายแรงถึงขนาดที่จะอนุมานได้ว่า ถ้านายพัชระได้แจ้ง เช่นนั้นแล้วผู้รับประกันชีวิตจะบอกปิดไม่รับประกันชีวิต หรือในขณะที่นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพได้พบเห็นอาการโรคต่อตาอันจะเรียกเบี้ยประกันให้สูงขึ้น มูลเหตุดังกล่าวไม่ทำให้สัญญาประกันชีวิตตกเป็นโมฆียะแต่อย่างใด และนายพัชระได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด มาก่อนแล้ว แต่นายพัชระไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าได้เคยได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อทำประกันชีวิตมาก่อน เห็นว่าค่าแถลงของผู้ขอเอาประกันภัยตามเอกสารหมายเลข ป.ล.10 ข้อ 5 ที่กำหนดให้แถลงเพื่อให้ นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพตรวจหาหลักฐานของโรคว่า สมควรจะรับประกันชีวิตหรือไม่และบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด ก็ได้รับทำสัญญาประกันชีวิตกับนายพัชระ ไม่ปรากฏว่าถ้านายพัชระได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัทเมืองไทยประกันชีวิตแล้ว จำเลยจะไม่รับทำสัญญาประกันชีวิตกับนายพัชระอีกแต่อย่างใด เหตุที่นายพัชระไม่แจ้งแก่นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบว่าได้เคยได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อทำประกันชีวิตมาก่อน ไม่ถือเป็นเหตุให้สัญญาประกันชีวิตตกเป็นโมฆียะอย่างใด และเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2524 ถึงวันที่ 30 มกราคม 2524 นายพัชระได้เข้ารับการ รักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลพญาไทในฐานะคนไข้ในแต่ไม่แจ้งให้นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบในขณะที่ขอเอาประกันชีวิต นายแพทย์ณรงค์ ไวยทยากรผู้ทำการตรวจรักษานายพัชระเบิกความว่า นายพัชระได้มาแจ้งว่ามีอาการเจ็บที่ชายโครงขวาประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ ครั้งแรกสงสัยว่าอาจจะเป็นโรคถุงน้ำดีอักเสบ แต่ผลการเอกซเรย์พิเศษปรากฏว่า ถุงน้ำดี ลำไส้ใหญ่โตและกระเพาะปัสสาวะปกติ จึงวินิจฉัยว่าอาจเป็นโรคกล้ามเนื้ออักเสบ นายแพทย์ศิโรจน์ บุณนาค พยานจำเลยว่า ได้ตรวจประวัติและการตรวจรักษานายพัชระ แพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาวินิจฉัยสงสัยว่าอาจจะเป็นถุงน้ำดีอักเสบซึ่งขัดกับคำเบิกความของนายแพทย์ณรงค์ผู้ทำการตรวจรักษา และตามรายงานการเจ็บป่วยของนายพัชระที่นายแพทย์สุรพงศ์ อัมพันวงษ์นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาล พญาไทส่งมาตามหนังสือที่พ.133/2524 ลงวันที่ 28 กันยายน 2524 และที่ พ.244/2525 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2525 นายแพทย์ณรงค์ผู้ทำการตรวจรักษานายพัชระวินิจฉัยว่า นายพัชระอาจจะเป็นกล้ามเนื้ออักเสบ ไม่พบสิ่งผิดปกติอวัยวะภายใน ไม่รู้ว่านายพัชระป่วยเป็นโรคมะเร็งในตับนายพัชระยอมไม่อาจรู้ได้ว่าตนป่วยเป็นโรคมะเร็งในตับมาก่อนขอทำสัญญาประกันชีวิต จะรู้ได้แต่เพียงว่าตนเป็นโรคกล้ามเนื้ออักเสบและไม่อยู่ในรายการที่ต้องแถลงให้นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพทราบตามเอกสารหมายเลข ป.ล.10 แต่อย่างใดฉะนั้นการที่นายพัชระไม่ได้แจ้งให้นายแพทย์ผู้ตรวจสุขภาพขณะขอเอาประกันชีวิตทราบว่าได้เคยรักษาตัวในโรงพยาบาลพญา

ไทในฐานะคนไข้ในมาก่อน เมื่อนายแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาและนายพัชระต่างไม่ทราบว่านายพัชระป่วยเป็นโรคมะเร็งในตับมาก่อนจึงฟังไม่ได้ว่านายพัชระไม่เปิดเผยข้อความจริงเกี่ยวกับโรคมะเร็งในตับซึ่งตนได้รู้มาก่อน อันจะเป็นเหตุให้จำเลยบอกปิดไม่ยอมทำสัญญาประกันชีวิต กรมธรรม์ประกันชีวิตที่จำเลยรับประกันชีวิตนายพัชระ แซ่เจียม จึงสมบูรณ์ เมื่อนายพัชระถึงแก่ความตาย จำเลยจึงต้องจ่ายเงินจำนวน 300,000 บาท ตามกรมธรรม์ประกันชีวิตพร้อมด้วยดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันผิดสัญญาแก่โจทก์
พิพากษายืน.

(สุทิน นนทแก้ว - สหส สิงหวิริยะ - เสวก จันทรผ่อง)